

I guds händer - Vägsträcka 42 Perser och Greker Dan 11:1b - 4

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-08-04
Senast uppdaterad 2008-08-17

Inledning: Sanningens bok 11:1b

"Men nu skall jag säga dig vad som står skrivet i sanningens bok

"Jag har kommit för att tala med dig om framtiden", säger Ga-briel. Framtidens händelser är redan skrivna i sanningens bok. Guds tankar om framtiden har Gud redan skrivit i sin bok. His-torien är "his story".

Detta påstående har fått många kritiker att hoppa högt. Det är inte en profetia som Daniel fick, har man påstått. Det är his-toria skrivet som en profetia. Någon har, under den kamp som mackabéerna utkämpade under 200-talet f Kr, skrivit denna bok för att trösta, stärka och uppmuntra dem som fick lida för sin tro under Antiokus Epifanes tid.

Och nog kunde de få tröst och uppmuntran av alla dessa händelser som inträffade på Daniels tid. När boken berättar om Daniel och hans tre vänner som vågade stå för sin tro, var det en sporre till judiska pojkar på 200-talet f Kr. När det berättas om Daniels mod inför Nebukadnessar hjälpte det människor att inte böja sig för Antiokus. När Daniel gisslade Belshassar för att han drack ur de heliga kärnen från Jerusalems tempel, var det något som hjälpte judarna på Antiokus Epifanes tid att våga gå emot honom när han gjorde liknande saker.

Man har också sagt om Daniels bok att ändens tid, som det talas om i den, inte ligger framför oss. Ändens tid är kraschen på Antiokus IV Epifanes tid. Händelserna före Antiokus skildras historiskt sett rätt så detaljrikt. Därför har man tyckt att profetian i Daniels bok är för exakt för att vara sann. Den måste vara skriven i efterhand. Men det märkliga är att när vi läser om slutet av Antiokus liv blir inte den historiska verkligheten riktigt så som det sägs i Dan 11:36-45.

Men det finns också andra som varit kritiska mot dem som varit kritiska mot Daniels bok. Slutet av Dan 11 och Dan 12 skildrar verkligen, säger de, något som ligger framför oss. Man häpnar över att Gud är en Gud som talar och hjälper oss att gå in i framtiden. Här öppnar Gud inte bara en bok; vi ställs också vid ett öppet fönster mot framtiden. Vi får stå där bredvid Gud och se han ser och ana hans smärta. Vi får hjälp att förstå hur han leder sitt folk genom allt lidande, till det mål han bestämt. Vi får öva på i tanken på att vad som än händer är vi i hans händer.

Skildringen här är laddad med världshistoria från de sista århundradena f Kr. Daniel och vi får stå där och se kung efter kung som kommer och går. De får makt och de faller. Men det finns en Gud som håller i världens öden.

När du skall läsa alla dessa händelser, om kungar, krigståg, in-triger, använd då gärna din fantasi. Tänk dig att Du står vid Daniels sida. Du hör vad han hör. Du ser vad han ser. Du ser människorna bakom de kortfattade notiserna, känner lukt, hör rop, lever dig in i rävspel och intriger och du gråter med dem som gråter.

Efter en stund, när du levt dig in i detta, ser du inte bara händelser från århundradena före Kristus. Det är ju vår värld som skildras. Du ser vår tids statsmän och politiker, du hör vår tids barn som gråter och du hör mödrars ramaskri (Matt 2:18). I mörkret sträcker ut dina händer för att ta tag i Guds händelser. Herre förbarma dig!

Scen 1:

Kungen som blev rikast 11:2

Sedan ytterligare tre kungar innehått makten i Persien, kommer en fjärde, och han blir rikast av dem alla. Med den styrka hans rike-dom skänker kommer han att uppbjuda alla krafter till kamp mot Grekland.

I vers 2 kommer Persien, som erövrat Babylonien. Daniel hade levt i Babylonien större delen av sitt liv. Han var med den sista natten av Belshassars liv. Under en spritorgie bryter sig perserna in, kungen dör och det babyloniska väldet faller. Nu blir Persien historiens centrum. Kyros var härskare men han överläter åt Dareios att styra landet. Daniel är alltså under Kyros men mer direkt under Dareios.

Efter Kyros kommer fyra persisk-mediska kungar. Den fjärde av dem, Xerxes (486-465 f Kr) blir rikast av dem alla (v 2). Han bygger upp en armé och säger: Jag skall erövra Grekland. Det var hans livs största misstag att försöka invadera Grekland. Grekerna kunde aldrig förlåta honom detta. I Grekland uppstår senare en kung som hette Alexander och han säger: Jag skall erövra Persien.

Scen 2:

Alexander den stores storhet och fall 11:3-43

Då träder det fram en stark kung som skall härska med stor makt och göra som han behagar. Men knappt har han framträtt, förrän hans rike krossas och delas efter de fyra väderstrecken. Det skall inte tillfalla någon av hans efterkommande och inte förbli lika mäktigt som under hans välde. Det skall störtas över ända och andra skall ta det i besittning.

Den starke kungen är Alexander den store. I kapitel 8 beskrivs han som bocken. Han hämnades oförrätterna mot grekerna genom att erövra Persien. Våren 334 inledde han sitt fälttåg i Mindre Asien, besegrade numerärt överlägsna styrkor och intog sedan stad efter stad. Han besegrade perserna vid staden Issos år 333. Han begav sig också till Egypten som "befriades" från de persiska härskarna, grundlade staden Alexandria, som fick namn efter honom, mötte ett par år senare för sista gången perserna vid slaget vid Gaugamela och lät utropa sig till kung över Asien.

Han drog sedan vidare med sin armé, som all-tid förflyttade sig till fots, mot Indien, och besegrade kung Poros som mötte honom med 200 krigsefanter. På tolv år grundade han ett rike som är större än USA idag. Alexanders makt blev större och större. Han drömde om att bli världshärskare. Men det var en person han inte kunde besegra: sig själv. Han ägnade sig åt ett omåttligt drickande. Alla Alexanders stora planer krossades då han drabbades av en febersjukdom och dog endast 33 år gammal. Bockens stora horn var brutet (8:8). Världshärskare får behålla makten en tid. Alexander i tolv år, liksom Hitler. Det finns en högre makt som sätter stopp för de storas stora planer.

Vers 4 säger något viktigt. Ingen av hans söner skulle få ärva riket. Alexander hade två persiska hustrur och en son med var och en av dem. En av sönerna mördades innan Alexander dog. Den andre sonen föddes efter Alexanders död, men mördades snart efteråt. Hans rike skulle inte heller bestå. Det skall störtas över ända och andra skall ta det i besittning (v 4). Hans rike delas efter de fyra väderstrecken (v 4). Alexanders fyra generaler tog nu över makten. (Se 8:8.)

Rasta och BE-grunda!

Slå gärna upp en historiebok eller uppslagsbok och läs om Alexander den store. Det hör till allmänbildningen att veta något om honom.

Men vi har nog inte bara fått dessa skildringar för att bli allmänbildade. Vi kanske skall lära oss något om Maktmänniskan som plötsligt dyker upp och får andra att känna sig värdelösa. Hur blir vi rustade för att kunna stå fasta och raka när maktmänniskor vill behärska oss? Vad gör vi när vi upptäcker hur den lilla ängsliga människan inom oss grips av storhetsvansinne?

De började undra vem som var den störste av dem. Jesus, som visste vad de tänkte i sina hjärtan, tog ett barn och ställde det bredvid sig, och sade till dem: "Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor" (Luk 9:46-48)

Be

Helige Ande, sanningens Ande,
kom att oss ledsaga.
Låt oss ej falla eller oss förvilla,
men till målet draga
i trones ljus, förtröstande och stilla.
Vishet, o Herre, ge oss av höjden.
(Sv Ps 365:1)